

تاریخچه راهنمایی و مشاوره

نمی کردند و به دنبال آن نمی رفند.

ید الله جهانگرد

۲- بعضی از مشاغل از بین می رفند و نابود می شدند. مثلاً ظروف مسی دست ساز و غیره و یا بعضی از تولیدات سنتی مثل کفش گیوه دیگر مورد مصرف قرار نمی گرفت.

۳- بعضی از والدین توصیه می کردند که فرزندانشان دنبال شغل آنان شروند و شغل دیگری برای خود انتخاب کنند.

۴- هیچ کس نمی دانست در آینده چه مشاغل جدیدی به وجود خواهد آمد و...

راهنمایی و مشاوره به معنای تخصصی، از اوایل قرن بیستم به تدریج معمول شد و در پنجاه سال اخیر گروهی از مشاوران حرفه ای با تخصص های لازم مسؤولیت سنگین راهنمایی و کمک به افراد انسانی را به عهده گرفته اند. راهنمایی و مشاوره با صنعتی شدن کشورها و ماشینی شدن مشاغل به صورت راهنمایی

بخش دوم

همان طور که در مقاله قبلی بیان شد راهنمایی و مشاوره به معنای اعم، اختصاص به زمان معینی ندارد. انسان از آغاز حیات اجتماعی خود تاکنون، در موارد خاصی احتیاج به راهنمایی و مشاوره را در خود احساس کرده است.

با وقوع انقلاب صنعتی و ماشینی شدن مشاغل، تحولات عظیمی در انتخاب حرفه و شغل به وجود آمد که مهم ترین آن ها را به شرح زیر می توان خلاصه کرد:

۱- افراد از این پس شغل پدر را انتخاب

راهنمایی و مشاوره به معنای جدید در تمام کشورهای جهان ایجاد شده و به عنوان تفکری نو و تازه رو به گسترش و تکامل می‌رود.
اینک در باره مشاوره و راهنمایی و روند آن در کشورمان (ایران) اشاراتی می‌کنیم.

تاریخچه مشاوره و سیر تحول آن در ایران

تاریخچه و سیر تحول مشاوره و راهنمایی در ایران را می‌توان به سه دوره تقسیم کرد:

- ۱- احساس نیاز و تهیه مقدمات برای ایجاد و اجرای برنامه‌های راهنمایی.
- ۲- برنامه‌های مشاوره و راهنمایی قبل از انقلاب.
- ۳- برنامه‌های مشاوره و راهنمایی بعد از انقلاب.

۱- دوره احساس نیاز و تهیه مقدمات:
این دوره از سال ۱۳۳۲ آغاز و تا سال ۱۳۵۰ یعنی هجده سال به طول کشید. در سال ۱۳۳۲ با کمک وزارت کار، هیأت عمران بین‌المللی و سازمان صنایع کشور، مرکزی برای گزینش‌های صحیح تأسیس گردید. در این مرکز عده‌ای از کارکنان وزارتاخانه‌های مختلف از جمله وزارت آموزش و پرورش به خدمت مأمور شدند. این مرکز ضمن ارائه آموزش‌های لازم کار خود را آغاز کرد. این مرکز، نشریات و وسائل اندازه‌گیری‌های متعددی برای انتخاب‌های استخدامی تهیه کرد و بعدها به عنوان "مرکز مطالعات و راهنمایی‌های استخدامی" به مؤسسه علوم اداری دانشکده حقوق ضمیمه شد. مرکز مذکور در ایران برای اولین بار تست‌های روانی و معلماتی استاندارد شده

حرفه‌ای آغاز شد و کم کم دامنه وسیع تری پیدا کرد و امروز مسائل روانی، اقتصادی، اجتماعی، تحصیلی و تربیتی را شامل می‌شود.

همان طور که قبلاً اشاره کردیم راهنمایی حرفه‌ای در سال ۱۹۰۸ به وسیله فرانک پارسونز مطرح گردید. در انگلستان برابر قانون ۱۹۴۴، موضوع راهنمایی پیش‌بینی و از ۱۹۴۸ اجرا شد. در فرانسه تحقیقات روان‌شناسی بینه (BINET) و پیررون (PIERON) موجبات راهنمایی حرفه‌ای را در سال ۱۹۲۲ فراهم آورد و برابر قانون ۱۹۳۸ مقررات و آیین‌نامه‌های لازم تنظیم شد. به موجب این قانون در پایان دوره ابتدایی استعدادهای کودکان را می‌سنجیدند و سپس کودک را در مسیر استعدادش راهنمایی می‌کردند. از آغاز سال ۱۹۴۵ مراکز راهنمایی حرفه‌ای در وزارت آموزش و پرورش فرانسه گسترش یافت و از سال ۱۹۶۰ همکاری و ارتباط کاملی بین مؤسستای که برای راهنمایی جوانان فعالیت می‌کردند به وجود آمد و مراکز راهنمایی حرفه‌ای و تحصیلی با همکاری مدارس و ظایف مهمی به عهده گرفتند.

فکر راهنمایی قبل از جنگ‌های بین‌المللی به وجود آمد ولی پس از جنگ اول و به خصوص بعد از جنگ بین‌الملل دوم قوت گرفت و کم کم همه انواع راهنمایی و مشاوره اعم از تحصیلی، حرفه‌ای، خانوادگی، اجتماعی وغیره شکل گرفت و امروز در اغلب کشورهای جهان، مدارس نیاز به مشاور و راهنمای احساس کرده‌اند و به استخدام مشاوران همت می‌گمارند.

با توجه به مطالب بالا می‌توان گفت که

کلاس‌ها اصول و روش‌های مشاوره و راهنمایی مطرح گردید. ثانیاً با کمک گرفتن از مؤسسه ملی روان‌شناسی، تست‌های موردنیاز راهنمایی طرح‌ریزی و تهیه شد. با این که مقدمات کار از طرف اداره کل تعلیمات متوجه فراهم شده بود لکن به علت تغییر افراد، کمیته‌های کاری منحل و مسئله راهنمایی متفق گردید. از طرف دیگر به علت تغییرات اجتماعی و توسعه صنایع، لزوم امر راهنمایی احساس می‌شد. تا این که در سال ۱۳۴۳ راهنمایی در قالب تغییر نظام آموزشی جلوه گرد. یکی از هدف‌های تغییر نظام آموزشی شناخت استعدادها و علائق و راهنمایی دانش‌آموزان در انتخاب رشته تحصیلی و شغل مناسب بود. متعاقب تهیه این طرح، در سال ۱۳۴۴ اداره‌ای به نام "اداره راهنمایی تحصیلی" در اداره کل مطالعات و برنامه‌ها تشکیل شد و در اثر اقدامات این اداره در سال ۱۳۴۵ نظام جدید آموزش و پرورش در کلاس اول دبستان اجرا شد و تهیه پرونده^۱ تحصیلی برای دبستان‌ها مطرح و در چهارمین سال اجرای طرح توزیع شد.

وزارت آموزش و پرورش در آذر ۱۳۴۶ از دانشکده‌های تعلم و تربیت برای تربیت مشاور استعداد کرد و دانشسرای عالی تهران (دانشگاه تربیت معلم) از همان سال دوره لیسانس و فوق لیسانس مشاوره و راهنمایی را ایجاد کرد، و به دنبال آن سایر دانشکده‌های علوم تربیتی به تربیت مشاور اقدام کردند.

وزارت آموزش و پرورش ضمن تربیت مشاور، در بهمن ماه ۱۳۴۷ دفتری تحت عنوان "دفتر برنامه‌ریزی آموزش راهنمایی تحصیلی" به وجود آورد و این برنامه مقدمات اجرای

تهیه کرد و مسابقات انتخابی مختلف را برای سازمان‌های گوناگون انجام داد. مرکز مورد بحث در سال ۱۳۴۷ برای اولین بار مسابقات عمومی دانشگاه را با استفاده از تست اجرا کرد. وزارت آموزش و پرورش هم از همین سال به اجرای برنامه‌های راهنمایی حرفه‌ای برای دانش‌آموزان مبادرت کرد.

در کنفرانس تعلیمات متوسطه مشهد که در اردیبهشت ۱۳۷۷ تشکیل شده بود، مسئله راهنمایی به صورت جدی مورد بحث قرار گرفت و قرار شد برای عملی ساختن برنامه راهنمایی، مطالعاتی آغاز گردد. عده‌ای از متخصصان داخلی و خارجی طرحی تهیه کردند که در کنگره فرهنگیان در مرداد ۱۳۴۷ مورد مطالعه قرار گرفت و پس از اصلاحاتی با اضافه کردن یک فصل به آئین نامه دیبرستان‌ها پیشنهاد شد. این آئین نامه در تیر ۱۳۴۸ به تصویب شورای عالی فرهنگ رسید و مقرر شد هر یک از دیبرستان‌ها که آمادگی کامل از نظر وسائل و افراد مجبوب پیدا کردند پس از کسب اجازه برنامه راهنمایی را آغاز کنند، ولی به علت فراهم نبودن امکانات این برنامه اجرا نشد.

از طرف دیگر در کنفرانس تعلیمات متوسطه که در بهمن ۱۳۴۷ در آبادان تشکیل گردید مطالعاتی در زمینه راهنمایی و ایجاد امکانات انجام گرفت و بر دو نکته تأکید شد:
 (الف) ایجاد کلاس‌های کارآموزی در زمینه امور مشاوره و راهنمایی برای دیبران.

ب) تهیه تست‌های استاندارد شده.
 برای انجام هر دو مورد فوق اولاً در تابستان ۱۳۴۸ یک کلاس کارآموزی ده روزه برای دیبران تهران و یک کلاس سه هفته‌ای برای دیبران سایر استان‌ها تشکیل شد و در این

دانشآموزان را با مشاغل و حرف‌گوناگون آشنا می‌کرد.

۶- تشکیل کلاس‌های کارآموزی و برگزاری سمینارها و تهیه نشریات تخصصی برای بالا بردن سطح اطلاعات مشاوران.

۷- تأکید بر برنامه‌های شناخت حرف و فن، هنر و ایجاد امکانات برای شناخت بهتر دانشآموزان و بروز استعدادها و شکوفایی آن‌ها.

۸- تهیه تست‌های پیشرفت تحصیلی در دروس ریاضی، ادبی و غیره.

۹- تهیه تست‌های روانی، هوش، استعدادهای تحصیلی، علاقه و امثال آن.

۱۰- ایجاد مراکز مشاوره و راهنمایی برای هماهنگ کردن فعالیت‌های مشاوران.

۱۱- توجه خاص نسبت به تشکیل شورای مشاوره و بحث و تبادل نظر در اطراف برنامه‌های راهنمایی در مدارس.

۱۲- تشکیل کمیته‌ای با حضور تنی چند از استادان و ارزیابی کمی و کیفی از پیشرفت کار مشاوره و راهنمایی تحصیلی.

۱۳- اختصاص اعتبارات مکلف برای تهیه تست‌های مختلف و استاندارد کردن آن‌ها.

۱۴- انتخاب مشاوران فعال و اعزام آنان به خارج از کشور برای مطالعه و یا ادامه تحصیل.^۲

برنامه آموزش راهنمایی تحصیلی را که عمل‌آغاز مهر ۱۳۵۰ شروع می‌شد فراهم کرد و اقدامات جدی و مفیدی انجام داد.

۲- برنامه راهنمایی قبل از انقلاب:
از مهر ۱۳۵۰ تا پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی به سال ۱۳۵۷، در بخش راهنمایی تحصیلی اقدامات زیادی انجام شد که به طور خلاصه به بعضی از آن‌ها اشاره می‌شود:

۱- اعزام مشاور راهنمایی تحصیلی به مدارس و ادامه تربیت مشاوران در مسطوح لیسانس و فوق لیسانس.

۲- برنامه‌ریزی و تعیین خطمشی امور مشاوره و راهنمایی مدارس راهنمایی تحصیلی و نظارت بر اجرای آن‌ها.

۳- آشنا ساختن اولیای دانشآموزان و کارکنان آموزش و پرورش با برنامه‌های مشاوره و راهنمایی تحصیلی.

۴- تهیه پرونده تحصیلی، پرسشنامه و فرم‌های مختلف به منظور گردآوری اطلاعات. (لازم به توضیح است که این پرونده به "پرونده محترمانه" معروف شده بود که در ابتدا خیلی سوال برانگیز بود).

۵- تهیه بروشورهای شفلي و تحصیلی و توزیع آن‌ها در مدارس که بسیار مفید بود و

پی‌نوشت‌ها:

۱- این پرونده اولاً نواقصی داشت، ثانیاً معلمان و مدیران دبستان‌ها در تنظیم آن اهتمام نمی‌ورزیدند و ثالثاً به علت چاپ کلمه "محترمانه" آن هم با مرکب قرمز، برای والدین و اولیای دبستان‌ها سوال برانگیز بود.

۲- در تهیه این مقاله از کتاب اصول و روش‌های مشاوره و راهنمایی، تألیف آقای سید مهدی حسینی برجمندی و اصول راهنمایی و مشاوره، تألیف آقای یوسف اردبیلی و از مقالات مختلف مجله آموزش و پرورش استفاده شده است.